

*Julianadorp
en de
Willibrordkerk*

KORTE GESCHIEDENIS VAN JULIANADORP

Julianadorp werd in 1909 gesticht, maar niet toevallig op de plaats waar het zich in ruim negentig jaar tot een bloeiend dorp ontwikkelde.

De plaats is doelbewust gekozen en voor de ontwikkeling moeten we terug in de geschiedenis tot 1836; of eigenlijk tot 1818.

In dat jaar was het bedijkingswerk van de polder "Het Koegras" zover gevorderd, dat het beschermd was tegen de Zuiderzee.

De inpoldering van de polder geschiedde voor rekening van de Staat en dus waren de gronden, nadat ze eenmaal droog waren, ook staatseigendom. De Staat liet ± 25 boerenwoningen op het nieuw verworven gebied bouwen, die - met bijbehorende grond - aan de meest biedenden werden verpacht.

De toenmalige bewoners, meestal jonge gezinnen, hadden nog geen directe behoefte aan een school. Later was deze behoefte er wel en in 1836 werd door de gemeente Den Helder een oud gebouw gekocht dat verplaatst werd naar het centrum van de **polder "Het Koegras"**, zodat de kinderen van de bewoners op betrekkelijke korte afstand naar school konden gaan.

Deze school deed dienst tot 1870. Toen was ze te klein en bovendien bouwvallig. Door een schenking van Mr. P. Loopuyt, die het Helderse deel van de polder inmiddels (in 1849) van de Staat gekocht had, kon de gemeente een nieuwe school bouwen. Rond de eeuwwisseling ontstond rond de school een woonkern, doordat neringdoenden, industrie en handwerkslieden zich rond de school vestigden.

De plaats was bij uitstek geschikt. De kinderen uit het omliggende gebied moesten naar school en konden op hun dagelijkse tocht gemakkelijk een boodschap meenemen.

Al spoedig was de belangstelling zo groot, dat tot het stichten van een kerk besloten kon worden. De eerste steen voor deze Nederlands Hervormde kerk werd gelegd op 8 oktober 1909.

Dit was tevens de stichtingsdatum van het dorp, voorlopig **"Loopuytdorp" genoemd.**

Waarschijnlijk hadden de stichters toen reeds aan de naam **"Julianadorp" gedacht, maar de eerste officiële brief hierover** is een verzoek aan Hare Majesteit Koningin Wilhelmina van 20 oktober 1909.

In een brief van 3 november 1909 berichtte Hare Majesteit dat ze met waardering kennis genomen had van het voornemen.

Zo kreeg het nieuw gestichte centrum van de polder "Het Koe-gras" haar naam JULIANADORP.

RK. KERKEN I N DEN HELDER.

De geschiedenis van de katholieke kerk van Julianadorp is nauw verweven met de kerkelijke geschiedenis van Den Helder.

Na de periode van de Hervorming en het Jansenisme kregen de katholieken van Den Helder (die tot dan toe naar de kerk van De Zijpe moesten) in 1785 toestemming een eigen kerk te bouwen en een eigen priester te hebben. In 1786 was de kerk, gebouwd in de Langestraat, klaar en werd toegewijd aan de H.Nicolaas.

Toen deze kerk te klein werd, werd een nieuwe kerk gebouwd aan de Kerkgracht en deze werd op 6 oktober 1840 geconsacreerd en in gebruik genomen.

Deze nieuwe kerk kreeg als patroonheiligen Petrus en Paulus; over het waarom van deze naamsverandering is echter niets bekend.

Overigens is H. Nicolaas als Patroonheilige in ere hersteld toen in 1962 in Nieuw Den Helder een kerk in gebruik genomen werd en toegewijd werd aan de H.Nicolaas.

De statie van de H.H. Petrus en Paulus werd op 21 oktober 1858, na herstel van de Bischoppelijke Hiërarchie, tot parochie-kerk verheven.

Door uitbreiding van Den Helder ontstond de wenselijkheid een bijkerk te bouwen in de Visbuurt. Op 8 juni 1876 werd deze kerk, toegewijd aan Onze Lieve Vrouw Onbevleete Ontvangenis, **ingezegend. Pas in 1917 werd de "OLVOO", zoals deze kerk in de volksmond heet, een zelfstandige parochie.** In 1990 echter is deze kerk voor de eredienst gesloten.

Den Helder breidde zich verder uit en daarom werd in 1965 in **de wijk "De Schooten" ook een parochie gesticht. In samenwerking met de Hervormden en de Gereformeerden is daar in 1967 een oecumenisch kerkcentrum gebouwd, de Vredeskerk.**

H. WILLIBRORD KERK

Voor de katholieken van Julianadorp, die voorheen behoorden tot de OLVOO-, en de Nicolaasparochie kwam er steeds meer de behoefte aan een eigen kerkgebouw.

Men vond een kleine kerkruimte aan de Langevliet in de vorm van een klein kleuterschooltje. Dit gebouwtje mocht gebruikt worden, maar het moest voor ieder weekend aangepast worden en weer in de normale staat terug gebracht worden. Dit onderkomen werd al spoedig te klein. Een werkgroep van parochianen heeft toen het initiatief genomen om een kerkgebouw te realiseren aan de Parkstraat. Dit is met eigen middelen geklaard omdat het bisdom geen financiële medewerking verleende.

Op 9 maart 1968 is deze kerk, toegewijd aan St. Willibrord, de eerste geloofsverkondiger in deze streek, door de toenmalige bisschop Mgr. Zwartkruis, ingezegend en in gebruik gesteld.

Mgr. Zwartkruis tijdens de inwijding van de kerk in 1968

Het interieur van de kerk in 2002

De Kerk heeft het aanzien van een bollenschuur, want wanneer in de toekomst een definitieve kerk gebouwd zou worden, moest dit gebouw gemakkelijk voor andere doeleinden geschikt gemaakt kunnen worden. Er is echter nooit behoefte ontstaan om **iets groters te bouwen en zodoende "kerken" we nog steeds in deze "bollenschuur"**.

Aanvankelijk werd de Willibrord-kerk bediend vanuit de Vredeskerk, maar al spoedig is Julianadorp een zelfstandige parochie geworden. Sindsdien is het interieur van de kerk regelmatig aangepast en verbeterd.

Er werden zowel binnen als buiten diverse aanpassingen gedaan om er toch een echt kerkgebouw van te maken, en als we de reacties horen van mensen die voor het eerst bij ons binnenkomen is dat allemaal nog aardig gelukt ook.

In 2001 is het gebouw binnen helemaal aangepast voor het verkrijgen van een gebruiksvergunning. Daarna is ook nog een ringleiding aangelegd t.b.v. een beter gehoor voor slechthorenden. De meeste werkzaamheden worden verricht door vrijwilligers en mede daardoor heeft Julianadorp een kerk waar ze trots op is.

De wijken De Binnenstad, Nieuw Den Helder, De Schooten en Julianadorp vormden vier zelfstandige parochies.

In 1994 werd na lang onderhandelen besloten tot een fusie van deze vier parochies, deze fusie trad in op 1 juni van dat jaar. De nieuwe parochie werd genoemd: Maria Sterre der Zee.

De vier kerken hebben diverse zelfstandige functies behouden maar heel veel wordt sinds die tijd centraal vanuit het R.K. Kerkelijk bureau geregeld.

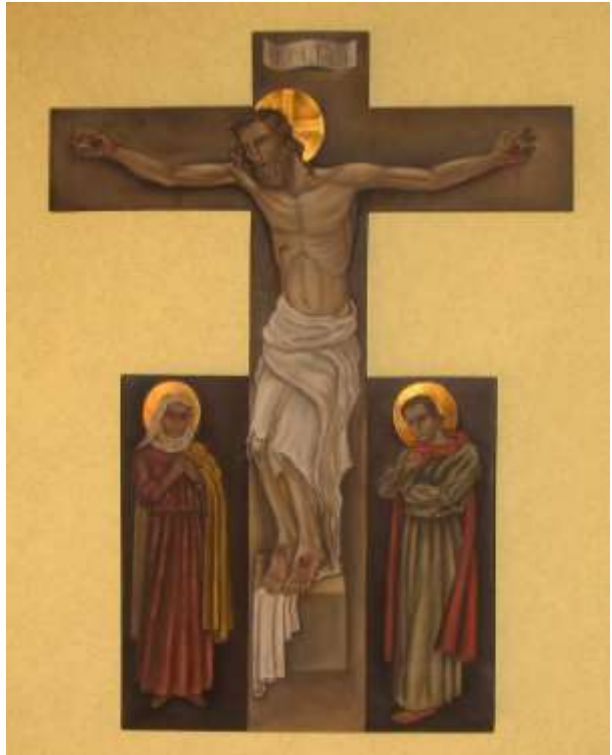
Inmiddels is het november 2003 en de diverse vrijwilligers hebben niet stil gezeten.

Nadat we in 2001 een gebruiksvergunning hadden gekregen gingen we in het voorjaar van 2002 de kerk buitenom van een nieuwe verflaag voorzien.

Ook nog in dit jaar wisten we via het Kerkelijk Kunstbezit in Utrecht de beschikking te krijgen over een nieuw kruisbeeld boven het altaar.

Het is een overblijfsel uit een klooster in Nijmegen wat bewoond werd door de Congregatie Vrouwen van Bethanië, dat inmiddels is opgeheven.

Het is een geschilderde calvariegroep van Lode Sengers. Deze kunstschilder moet dit ongeveer in de jaren vlak voor 1940 hebben geschilderd.

De calvariegroep

In het najaar van 2003 beginnen we aan weer een behoorlijke klus. We willen de hele kerk van binnen gaan schilderen en wel zo dat er qua kleur een geheel nieuw aanzicht ontstaat.

Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan want om een mooi plafond te verkrijgen zijn we volgens onze schildersadviseur verplicht om de schrootjes waaruit het plafond bestaat te bekleden met een plaatmateriaal.

We besluiten om hiervoor dun triplex te gebruiken en deze platen eerst op de grond, en daarna nog een keer aan het plafond te voorzien van een goede muurverf.

De kleuren die we toe gaan passen is door middel van verschillende adviezen en beoordelingen in het wijkteam tot stand gebracht.

Als alles terdege is voorbereid kunnen we beginnen.

Behalve de plafonds en de lichtkoof krijgen ook de muren rondom een frisse opknapbeurt.

We hebben 12 vrijwilligers, die ingeroosterd zijn, en dat werkt prima. Na bijna drie weken, 2 dagen eerder dan gepland, is de kerk klaar.

We hebben deze verbouwing als zeer prettig ervaren. Niet alleen omdat het resultaat zienderogen steeds mooier werd maar vooral omdat we met een behoorlijk grote groep gezellig samen hebben gewerkt.

We hadden ook de beschikking over een paar dames die op z'n tijd voor een lekker bakje koffie zorgden en die eventueel wat schoonmaakwerk deden als dat nodig was.

Toen we klaar waren hielden we er ook wat dat betreft een goed gevoel aan over.

Nu kunnen we de nieuwe kruiswegstaties, die we uit de Nicolaaskerk hebben verkregen, ophangen en is de kerk van binnen weer voor jaren klaar?.

De kruiswegstaties lagen al een aantal jaren in een kast van de Nicolaaskerk.

Oorspronkelijk hingen ze in een kerk in Naarden, maar nadat deze werd gesloopt kreeg de Nicolaaskerk ze in bruikleen.

Het zijn gebrandschilderde panelen gemaakt in 1954 door de Arnhemse kunstenaar Duchène.

Eén van de staties te zien in de H. Willibrordkerk.

De verlichting is als dit boekje wordt gedrukt nog niet verwezenlijkt omdat we niet de juiste armaturen kunnen vinden die een mooier resultaat moeten geven. We houden dus nog wat wensen over, waarover we misschien in een later boekje over kunnen berichten.

In februari van het jaar 2004 besluiten we om ook de achterwand te bekleden en te voorzien van bijpassende kleuren.

Dit is maar een betrekkelijk klein werkje en we doen dit met vier mensen die al eerder goed geholpen hebben.

Ook krijgen we de toezegging om nieuwe verlichting aan te brengen.

Het is in de zomer van 2004 dat we de gehele kerk van binnen na een behoorlijke opknappbeurt die al met al toch wel drie jaar in beslag genomen heeft kunnen bewonderen.

Hieronder een foto zoals een gedeelte van de kerk er na de opknappbeurt van binnen uitziet.

Willibrordkerk in winterse sfeer maart 2005

Sfeerverlichting tijdens de Kerstdagen

Rond de jaren 2005-2006 krijgen we via een parochiaan diverse dingen uit de kapel van vliegveld Valkenburg die gesloten werd. Behalve een orgel waren er een paar mooie kunstwerken bij die we heel goed konden gebruiken en dankbaar hebben opgehangen op de uitgezochte plaatsen.

Twee van deze kunstwerken hangen aan de voorgevel.

Nadat we een paar gebreken in het stucwerk van de achtermuur hebben geconstateerd besluiten we deze uit het zicht te maken door twee panelen en deze te schilderen in de reeds gebruikte kleuren in de kerk.

We krijgen ook nieuwe vloerbedekking op het altaar en maken met onze vrijwilligers daarvoor diverse aanpassingen met betrekking tot centrale verwarming en elektriciteit.

Interieur in 2012 in kerstsfeer.

Behalve de wekelijkse kerkdiensten vinden in de Willibrordkerk ook nog andere gebeurtenissen plaats. Ieder jaar verzorgen vrijwilligers van de Ontmoetingskerk en de Willibrordkerk een oecumenische Kerstviering voor ouderen uit ons dorp.

Het Katholiek Vrouwen Gilde heeft hier haar clubavonden en diverse doemiddagen.

De Zonnebloem vergadert hier en heeft ieder jaar een middag voor zieken en bejaarden.

De koren hebben uiteraard hier de wekelijks terugkerende repetities.

Elk jaar hebben we een zeer gezellige vrijwilligersavond.

Zelfs de Goedheiligman heeft, samen met heel veel Pieten en nog veel meer kinderen onze kerk weten te vinden, tijdens zijn intocht in Julianadorp.

Laatst bijgewerkt oktober 2013
door Cor Langendijk

De Petrus en Pauluskerk in oud Den Helder

De Willibrordkerk maakt samen met de Petrus en Pauluskerk deel uit van de Parochie, Heilige Maria Sterre der Zee.

De Willibrordkerk in Julianadorp